

Vojaške čete poklicane, da naredijo mir v verskem boju protestantov

Poroča se nam, da pride v Cleveland v nedeljo Mrs. M. Prislund, glavna predsednica Slovenske ženske Zveze, te razvijajoče se slovenske ženske organizacije. V Cleveland prihaja priložnosti praznovanja, ki jo priložnost praznovanja št. 47. Prinesla Cleveland "Zlato knjigo," častno priznanje podružnici, je v kratkem času svojega stanka pridobila največ članov podružnico. Vsa slavnost se vršila v nedeljo, 13. septembra v Slovenskem Narodnem Domu na 80. cesti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.00 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.00; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pokiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 9528.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 215, Sat., Sept. 12th, 1931

Dva republikanca

Ko je pretekli teden naznanil William Randolph Hopkins, prvi mestni poslovodja pod novim čarterjem mesta Cleveland, da je kandidat za mestno zbornico, tedaj je pozorno dvignila glavo vsa ameriška javnost v Clevelandu. Vsakdo je takoj izjavil: "Aha, to bo politična borba letos, kot je nismo še videli od dnevoj, ko je stopil ranjki Tom Johnson v politično areno!"

Predzgodovina naznanila Hopkinsa, da bo kandidat za mestno zbornico, je že sama na sebi skrajno zanimiva. Saj kaj enakega se tudi v ameriški politiki ne pripeti vsak dan. Stvar je zlasti zanimiva, ker se boj vrši med dvema republikancema, katerih eden zastopa nazadnjaško, temno strujo, dočim se drugi bori za liberalna, poštena načela pri mestni vladi.

Poglavar republikanske stranke v Clevelandu je že dolgo vrsto let skrajno razpiti Maurice Maschke. Z izvanredno lokavo in lisičjo premetenostjo se je Maurice Maschke znal obdržati v svojem uradu kot glavar republikancev, in je ves ta čas neusmiljeno preganjal svoje nasprotnike, katere je treskal v brezdnih prepada, dočim je svoje prilizovalce in pomagače bogato obdarjal, pri čemur je seveda marsikaj in marsikaj šlo na račun javnosti, na račun vaših in naših davkov.

Tudi Hopkins je zvest pristaš republikanske stranke že odkar je začel voliti. In Hopkins je še danes republikanec. Z Maschketom se je dobro poznal, in Maschke je bil oni, ki je prvi predlagal Hopkinsa, da se ga imenuje za mestnega managerja. Ker so imeli republikanci večino v mestni zbornici, je bilo Maschketu zlahka komandirati svojo gardo in vsiliti Hopkinsa kot prvega mestnega gospodarja.

Nekaj časa je šlo vse v redu, in vladala je edinost med Hopkinsom in med Maschketom. Ker pa je Maschke le preveč usiljeval svojo lastno komando v poslovanje Hopkinsa, in ker je bil Hopkins prepošten, in ker je poleg republikancev tudi demokrat dal službe, češ, da so vsi enakopravni državljanji, je prišlo do spora med Maschketom in Hopkinsom.

Maschke je zahteval, da Hopkins ne sme dajati demokratom služb, Maschke je zahteval to in ono, toda Hopkins je storil le to, kar se je njegovemu političnemu standardu zdelo vredno, dopustno in kar je lahko opravičil s svojo vestjo. Toda vseeno, do tu bi bilo morda še vse dobro.

Spomnite se velikih zemljiških škandalov v Clevelandu. Ljudi se je selepilo na debelo. Republikanska večina v mestni zbornici je na povelje Maschketove delala, kar se ji je zljubilo. Manager ni imel pri tem ničesar odločiti, pač pa je moral potrditi, kar je večina mestne zbornice sklenila.

Hopkins se je uprl temu početju, in Maschke je sklenil, da ga spravi iz službe. Mestna zbornica je začela Hopkinsu metati polena pod noge, Hopkins ni mogel nikjer več skozi s svojimi idejami. Pri tem je pa zagrozil, da bo naredil Maschketu nemogočega v politiki.

In, ker se je Maschke tega ustrašil, je poklical republikanske councilmane nemudoma k sebi, in pri zaprtih vratih so sklenili, da vržejo Hopkinsa nemudoma iz urada. To se je tudi zgodilo drugi dan, ko je zbornica glasovala z večino dveh glasov, da se odstrani Hopkinsa iz urada mestnega managerja. In to brez vsakega vzroka.

Hopkins je tedaj imel sijajen govor, v katerem je razkrinal mahinacije politično umazanih ljudi in obljubil, da se vrne, toda v drugem uradu. Njegova napoved, da bo kandidiral za councilmana je izvršila to obljubo.

Brez dvoma je, da bo Hopkins zvoljen v urad. In brez dvoma je, da bo Hopkins kot councilman imel popolnoma proste roke in bo gledal, da se vrže Maurice Maschket od njegove nečedne komande v mestnih uradih. Hopkins bo očistil umazano republikansko politiko v Clevelandu, pod katero Cleveland že dolgo trpi.

D O P I S I

Barberton, O.—Po današnjih razmerah je skoro nemogoče odzvati se raznim prijaznim povabilom v druge naselbine. Človek odlaša in išče sredstev in tako se nabere cela kopica vabil. Če se jih pa le preveč nabere, pa se ne more več odlašati. Tako sem se tudi jaz odzval tam pred 4. julijem prijateljskem vabilu v Cleveland, kjer sem obiskal ugledno družino Mr. in Mrs. Pavel Valenčič, ter družino Brentar na 1402 E. 40th St. Obe družini sta me kaj prijazno sprejeli in postregli, za kar se jima prav lepo zahvalim.

Takrat sem stopil tudi v uredništvo Ameriške Domovine, da obenem podaljšam moje naročnino za list. Ker pa nisem osebno poznal nobenega urednikov, sem

vprašal gospodično v uradu, naj mi predstavi urednika. Tako sem se spoznal z Mr. Pircem in Mr. Debevcem. Izmenjali smo par prijaznih besed, toda ker ni bilo časa, sem se moral posloviti. Lahko smo ponosni naročniki Ameriške Domovine, da imamo take urednike!

Na 23. avgusta je prišla pa ugledna družina Mr. in Mrs. Rudolf Putz s svojo hčerko Virginijo iz Wooster, O. na obisk k svojim prijateljem. Pri tej priliki so me Putzovi povabili, naj se peljem z njimi v en kraj, kjer gotovo še nisem bil. "Kam?" vprašam radovedno, nakar mi Rudolf pove, da se peljemo v Cleveland na obsejano pristanišče. Bil sem tega zelo vesel, ker kaj takega še nikdar prej videl nisem. Ru-

dolf parka avto pri prvem razredu, meni se je pa kar obraz izpreminjal, ko sem pogledal gor na visoke sedeže, češ, da jaz ne bom zmogel vstopnina. Rudolf pa reče: "Joško, ne segaj v žep, danes popoldne si moj gost in ne boš zapravil niti enega beliča." Da je Rudolfu toliko dolarjev sfrčalo iz žepa za mojo osebo, mu ne bom nikdar pozabil in bom vedel ceniti. Če kdaj prilika nanes, ti bom že povrnil. Prav lepa hvala!

Pozdrav vsem čitateljem, Ameriški Domovini pa mnogo novih naročnikov, želi naročnik Josip Učič.

Cleveland (Collinwood), O.—Že je minilo precej časa, odkar se je zadnja oglasila iz tega kraja. Bom pa jaz napisala par vrstic. Najprej se zahvalim vsem mojim prijateljem, ki so me obiskale ob času moje bolezn; vsak dan je katera prišla. Oh, kako mi je dobro delo, ko so mi prišle krajaš dolge ure. Nihče ne ve, kdor ni okusil, kako počasni teko ure, če človek leži v postelji, posebno v poletnem času, ko vse hiti ven v zeleno naravo. Hvala tudi Mrs. M. Penko, ki mi je radevolje vse uredila pri podružnici št. 41 SZZ. Hvala tudi naši predsednici, Mrs. M. Lušin ter blagajničarki, Mrs. M. Pozniči, ker so mi tudi dosti pomale.

Sedaj pa še nekaj. Članice naše podružnice smo sklenile na zadnji seji, da se korporativno udeležimo slavnosti društva Prev. Srca Jezusovega št. 55 S. D. Z., in sicer v nedeljo 13. septembra. Popoldne ob 1:30 se bomo zbirale pred Knausovo dvorano na St. Clair Ave. in 62. ce-

sta. Prošene ste vse članice, da se udeležite v obilnem številu. Sedaj ni prevroče in ne premrzlo, prav lepo za korakati.

Kakor ste gotovo že brale, bo prišla v nedeljo 13. septembra v Cleveland naša glavna predsednica, Mrs. Mary Prislend. Najprej se bo ustavila v Newburgu in potem bo šla okrog drugih podružnic malo pogledat, takole se bo oglasila tudi pri nas v Collinwoodu. Sklenile smo, da bomo imele izvanredno sejo 15. septembra ob dveh popoldne, ter jo bomo povabile na to sejo. Priplesla nam bo "čarter" naše podružnice, ki smo ga zaslužile v zadnji kampanji kot nagrado. Za to se moramo zahvaliti našim vrlim delavkam: Mrs. Margaret Pozniči ter Mrs. Mary Lušin, ki sta nam pridobili toliko novih članic, da smo dosegle to lepo nagrado. Prav lepa vama hvala, ker vem, da sta moralni v teh slabih časih dobro jezike rabiti in čevlje trget. Kaj so pa možički rekli, ko tako slabo delajo, pa bodo morali nove čevlje kupiti?

Prosim vse članice podružnice št. 41 SZZ, da se prav v obilnem številu udeležijo izvanredne seje 15. septembra ob dveh popoldne v Turkovi dvorani na 16011 Waterloo Rd., da se bomo pokazale, da smo še vedno za napredek naše organizacije. Bodite zavedne žene in dekleta in ne recite: saj bodo brez mene opravile. Če bi vsaka tako rekla, potem nobene ne bo. Le pridite, saj vsa stvar ne bo dolgo trajala. Bo pa nekaj prav izvanrednega in je vredno, da pridete.

Pozdrav vsem članicam in čitateljem Ameriške Domovine, Mary Rogel, tajnica.

ZAKAJ NISEM KANDIDAT

Ker se je raznesla novica po naselbini radi moje kandidature, si štejem v dolžnost v tem podatki pojasniti, da ne bi radi mene kdo trpel škodo na ugledu, ali pa mene obsojal, da nisem značajen. Za časa odsotnosti v stari domovini, sem prejel tje vabilo, da bi bil kandidat. Ker nisem odgovoril, sem pozneje prejel še brzojav. Zopet nisem odgovoril, nekaj iz vzroka, ker sem bil vedno zelo uposlen ter ker nisem sam tudi vedel kaj bi napravil.

Zatem sem prejel še en brzojav na parnik na voznji nazaj v Ameriko z istim vprašanjem, kar sem pa smatral, da je dolžnost, da odgovorim z "da," misleč, če ne bo meni dovolj, lah-

ko potem odpovem, ko bom doma.

Res je, da nisem bil zadovoljen pri mojem povratku s kandidaturom, ker bi bil jaz na potu drugim našim rojakom kandidatom, ki so že pred menoj isto sprejeli. To je bil toraj vzrok da sem odpovedal, četudi bi mi bilo v čast in v ponos biti kandidat pod sedanjim županom Chas. Ely-um, katerega spoštujem.

Radi tega upam, da mi bo oprostil on in pa drugi volivci mesta Euclida, ker ne morem iti v borbo proti lastnim rojakom kandidatom, drugače pa bi bil ostal pri besedi.

Anton Grdina.

KAJ MISLI AMERIKA

Ker ne delamo, imamo dovolj časa in lahko preiščujemo življenje okrog sebe, kako se suče kolo dnevnih dogodkov mimo nas. Najprej moram pohvaliti uredništvo Ameriške Domovine in naše slovenske farmerje iz Madisona in Geneve, da so se usmili siromašnega, brezposelnega naroda in pripeljali v razdelitev okrog 400 košar lepega sadja.

Bogata Amerika pa ne pozna usmiljenega Samaritana, ampak pozna samo dolar. Kje so časi zlote dobe, ko so revni, a pridni evropski delavci gradili bogato Ameriko? Danes pa tisti stoprocentni Amerikanci gonijo iz dežele tujce, v zahvalo, ker so jim ti zgradili in obogatili deželo. Evropejci so predbacivali, da je pošiljal denar iz Amerike domov. In če ga je, saj ga ni ukradel, ampak je moral trdo delati zanj. Saj je tudi Amerika iskala v Evropi trg za svoje izdelke in iz Evrope dobivala denar. Tako nazadnje evropski delavci ni nič odnesel iz Amerike, nasprotno pa je pustil tukaj svoje mlade moči, svoj mozeg. Na stara leta, ko se je izčrpal, je pa odšel iz Amerike, tukaj pa je ostalo bogastvo, ki ga je pomagalo spraviti na kup z njegovimi žulji.

In nazadnje, saj je bil delavec izvaljen v Ameriko: ponujali so mu vabljivi dolar, mu dali jesti in piti, samo da je bolj del-

je sramota za bogato Ameriko in te sramote ne bo Amerika nikdar izbrisala raz sebe. Ko bi vsi delavci skupaj stopili in zavpili z močnim glasom, da bi se slisalo tje v Washington: Mi hočemo dela, ne pa miloščine! potem bi se morda vlada zganila. Car je

To piše tisti tajnik, ki je mislil, da bo rujnega terana pil iz srebrne kupe, pa me je minilo. Nekateri so šele sedaj zvedeli, kam bo šla Zvezina srebrna kupa, jaz sem pa vedel že pred tremi meseci, da so nas v Collinwoodu prekosili in sicer pri številki 22 SDZ. Pa zato nisem preveč užaljen. Čestitam pa vsem agitatorjem, ki so napravili tak napredek za našo Zvezo, katero najbolj ljubim. Ako primirjam našo malo naselbino z drugimi po velikosti, smo mi še na boljšem. Ni me sram povedati, koliko novih članov smo dobili v tej Zvezini kampanji — 44 novih v oba oddelka. Na to smo lahko ponosni, da nismo držali križem rok pri našem društvu št. 50 klub slabim časom. Pri tem so stali naši aktivni člani na straži, če bi bilo namreč ravno nekaj malega manjkalo, da bi bili pritisnili z mladino notri. Ko smo pa izprevideli, da ne moremo do kupe, smo opustili, pa ne iz nevoščljivosti, ampak iz vzroka, ker se slabo dela in se vsak boji nadaljnjih stroškov.

Saj vsi tisti bodo še naši člani, kadar se položaj kaj na boljše obrne. Saj upamo, da se bo. Enkrat sem pisal, da se še ne ve, kam bo kupa šla, dasi sem dobro vedel, kam bo rajžala. To sem pa pisal radi tega, da sem držal nekatere naše agilne člane v dvomu, da so še bolj agitirali za našo Zvezo. Sicer bi bilo res malo čudno, da bi taka mala naselbina, kot je naša, posekala Cleveland.

Toda vseeno moram nekoliko kritizirati glavni odbor, da ne

Mary Rogel, tajnica.

ZAKAJ NISEM KANDIDAT

Ker je tudi moja malenkost pri pripravljalnem odboru, si štejem v dolžnost, da se tudi jaz malo oglašim. Bilo je že poročano v časopisih, da se bo za časa konvencije SDZ, ki se bo vršila v SDD na Waterloo Rd., obdržala restavracija v Slovenskem Delavskem Domu, pod okrbno treh, tukaj poslujočih društev in sicer št. 23, 27 in 45 SDZ. Kuhalo se bo pristno slovensko hrano, postrežba bo vljudna in prijazna, za to vam jamči odbor. Tudi "gorenjski firbec" prav prijazno vabi vse cenjene delegate in delegatkinje, da se poslužite te restavracije.

Mr. D. se je zadnji teden izrazil v časopisu, da je v skrbah zaradi "firbeka in da nekaj "dol jemlje" in hujša. Toda ne škoduje firbčeku že toliko priprava za konvencijo, ampak hira radi teže. Veste, Mr. D. firbec bi bil rad v prvi vrsti podoben nežnemu spolu sedanjega modernega časa, drugič ima pa še to skrb, kako bi najbolje pripravil svoj želoček za vsa tista dobra kosila in večerje, ki se bodo kuhale za časa konvencije v SDD.

Kuharice in strežnice so jako fejšt žene in dekleta, kajti najboljše smo jih iz vseh delov Slovenije. Tudi Amerika bo dobro zastopana. Poleg vsega kuhinjskega štaba, je za nameček še gorenjska četna, tako da je cenjena delegacija zasigurana vsega najboljšega, bodisi glede jedil ali postrežbe.

Za pri kosilu in večerji je naročena izvrstna godba, tako, da bo vse šlo kar samo doli po grlu, samo godba bo ostala v ušesih. (Oprostite!) Ta društva, ki bodo skrbela za restavracijo, si štejejo v čast, da bodo mogli cenjenim delegatinjam in delegatom postreči ob priliki sedme redne konvencije SDZ, posebno še radi tega, ker je to prva konvencija v SDD, kar je bil postavljen. Mi se bomo potrudili

Anton Grdina.

KAJ MISLI AMERIKA

Ker ne delamo, imamo dovolj časa in lahko preiščujemo življenje okrog sebe, kako se suče kolo dnevnih dogodkov mimo nas. Najprej moram pohvaliti uredništvo Ameriške Domovine in naše slovenske farmerje iz Madisona in Geneve, da so se usmili siromašnega, brezposelnega naroda in pripeljali v razdelitev okrog 400 košar lepega sadja.

Bogata Amerika pa ne pozna usmiljenega Samaritana, ampak pozna samo dolar. Kje so časi zlote dobe, ko so revni, a pridni evropski delavci gradili bogato Ameriko? Danes pa tisti stoprocentni Amerikanci gonijo iz dežele tujce, v zahvalo, ker so jim ti zgradili in obogatili deželo. Evropejci so predbacivali, da je pošiljal denar iz Amerike domov. In če ga je, saj ga ni ukradel, ampak je moral trdo delati zanj. Saj je tudi Amerika iskala v Evropi trg za svoje izdelke in iz Evrope dobivala denar. Tako nazadnje evropski delavci ni nič odnesel iz Amerike, nasprotno pa je pustil tukaj svoje mlade moči, svoj mozeg. Na stara leta, ko se je izčrpal, je pa odšel iz Amerike, tukaj pa je ostalo bogastvo, ki ga je pomagalo spraviti na kup z njegovimi žulji.

In nazadnje, saj je bil delavec izvaljen v Ameriko: ponujali so mu vabljivi dolar, mu dali jesti in piti, samo da je bolj del-

je sramota za bogato Ameriko in te sramote ne bo Amerika nikdar izbrisala raz sebe. Ko bi vsi delavci skupaj stopili in zavpili z močnim glasom, da bi se slisalo tje v Washington: Mi hočemo dela, ne pa miloščine! potem bi se morda vlada zganila. Car je

DOPIS OD DRUŠTVA ŠT. 50 S. D. Z.

dela pravilno. Še vsak kontest je imel po tri nagrade, a tukaj je pa samo ena. Po mojem mnenju bi morale biti tri kupe v takih kampanji: ena srebrna, ena plehnata in ena lončena, iz Ribnice importirana. In tako jaz mislim, da iz lončene bi bil še najbolj sladak.

Ravno tako želim delegatom 7. redne konvencije, da bi bil njihov glas sladak plemenit. Vsako društvo pošlje na konvencijo najbolj zmogljivega člana ali članice. Ako bo delegat ali delegatkinja mlatila prazno slamo na konvenciji, ne bo nič dobrega ven padlo in sramota bo prišla na celo društvo.

Pri naši Zvezi ne maramo nobenega fanatizma! Jaz bi pa vprašal, katero certifikatno številko ima pa narodni dom, kateremu je tudi Zveza posodila denar, in h kateremu društvu spada pa ta spada? Seveda, morda bo kdo rekel: to je pa narodna stavba. Se razume da je, toda slovenske cerkve so nam menda pa živali postavile! Jaz mislim, da se za tako stvar ni vredno pričati.

Z bratskim pozdravom, F. S., tajnik društva št. 50 SDZ.

ZIVAHNE PRIPRAVE ZA KONVENCIJO V COLLINWOODU

Ker je tudi moja malenkost pri pripravljalnem odboru, si štejem v dolžnost, da se tudi jaz malo oglašim. Bilo je že poročano v časopisih, da se bo za časa konvencije SDZ, ki se bo vršila v SDD na Waterloo Rd., obdržala restavracija v Slovenskem Delavskem Domu, pod okrbno treh, tukaj poslujočih društev in sicer št. 23, 27 in 45 SDZ. Kuhalo se bo pristno slovensko hrano, postrežba bo vljudna in prijazna, za to vam jamči odbor. Tudi "gorenjski firbec" prav prijazno vabi vse cenjene delegate in delegatkinje, da se poslužite te restavracije.

Mr. D. se je zadnji teden izrazil v časopisu, da je v skrbah zaradi "firbeka in da nekaj "dol jemlje" in hujša. Toda ne škoduje firbčeku že toliko priprava za konvencijo, ampak hira radi teže. Veste, Mr. D. firbec bi bil rad v prvi vrsti podoben nežnemu spolu sedanjega modernega časa, drugič ima pa še to skrb, kako bi najbolje pripravil svoj želoček za vsa tista dobra kosila in večerje, ki se bodo kuhale za časa konvencije v SDD.

Kuharice in strežnice so jako fejšt žene in dekleta, kajti najboljše smo jih iz vseh delov Slovenije. Tudi Amerika bo dobro zastopana. Poleg vsega kuhinjskega štaba, je za nameček še gorenjska četna, tako da je cenjena delegacija zasigurana vsega najboljšega, bodisi glede jedil ali postrežbe.

Za pri kosilu in večerji je naročena izvrstna godba, tako, da bo vse šlo kar samo doli po grlu, samo godba bo ostala v ušesih. (Oprostite!) Ta društva, ki bodo skrbela za restavracijo, si štejejo v čast, da bodo mogli cenjenim delegatinjam in delegatom postreči ob priliki sedme redne konvencije SDZ, posebno še radi tega, ker je to prva konvencija v SDD, kar je bil postavljen. Mi se bomo potrudili

Geo. Smolka, preds.
Joseph Grdina, tajnik.
Štefan Gray, blagajnik.

Premogarski piketi so baje napadli policijo

Morgantown, West Virginia, 11. septembra. Dva člana državne policije sta bila danes napadena od premogarskih piketov pri River Coal Co. rudniku, ki je pravkar začel poslovati, potem ko je počival od 2. junija naprej. Oba policista sta bila precej ranjena.

daleko, a nebo je visoko, so rekli v Rusiji. Toda nekoč bo zagrmelo, da bo odmevalo od tečaja do tečaja in takrat ne bo treba prositi miloščine, tega sem gotov!

Pozdrav vsem brezposelnim, Anton Osovnik.

DOPIS OD DRUŠTVA ŠT. 50 S. D. Z.

dela pravilno. Še vsak kontest je imel po tri nagrade, a tukaj je pa samo ena. Po mojem mnenju bi morale biti tri kupe v takih kampanji: ena srebrna, ena plehnata in ena lončena, iz Ribnice importirana. In tako jaz mislim, da iz lončene bi bil še najbolj sladak.

Ravno tako želim delegatom 7. redne konvencije, da bi bil njihov glas sladak plemenit. Vsako društvo pošlje na konvencijo najbolj zmogljivega člana ali članice. Ako bo delegat ali delegatkinja mlatila prazno slamo na konvenciji, ne bo nič dobrega ven padlo in sramota bo prišla na celo društvo.

Pri naši Zvezi ne maramo nobenega fanatizma! Jaz bi pa vprašal, katero certifikatno številko ima pa narodni dom, kateremu je tudi Zveza posodila denar, in h kateremu društvu spada pa ta spada? Seveda, morda bo kdo rekel: to je pa narodna stavba. Se razume da je, toda slovenske cerkve so nam menda pa živali postavile! Jaz mislim, da se za tako stvar ni vredno pričati.

Z bratskim pozdravom, F. S., tajnik društva št. 50 SDZ.

ZIVAHNE PRIPRAVE ZA KONVENCIJO V COLLINWOODU

Ker je tudi moja malenkost pri pripravljalnem odboru, si štejem v dolžnost, da se tudi jaz malo oglašim. Bilo je že poročano v časopisih, da se bo za časa konvencije SDZ, ki se bo vršila v SDD na Waterloo Rd., obdržala restavracija v Slovenskem Delavskem Domu, pod okrbno treh, tukaj poslujočih društev in sicer št. 23, 27 in 45 SDZ. Kuhalo se bo pristno slovensko hrano, postrežba bo vljudna in prijazna, za to vam jamči odbor. Tudi "gorenjski firbec" prav prijazno vabi vse cenjene delegate in delegatkinje, da se poslužite te restavracije.

Mr. D. se je zadnji teden izrazil v časopisu, da je v skrbah zaradi "firbeka in da nekaj "dol jemlje" in hujša. Toda ne škoduje firbčeku že toliko priprava za konvencijo, ampak hira radi teže. Veste, Mr. D. firbec bi bil rad v prvi vrsti podoben nežnemu spolu sedanjega modernega časa, drugič ima pa še to skrb, kako bi najbolje pripravil svoj želoček za vsa tista dobra kosila in večerje, ki se bodo kuhale za časa konvencije v SDD.

Kuharice in strežnice so jako fejšt žene in dekleta, kajti najboljše smo jih iz vseh delov Slovenije. Tudi Amerika bo dobro zastopana. Poleg vsega kuhinjskega štaba, je za nameček še gorenjska četna, tako da je cenjena delegacija zasigurana vsega najboljšega, bodisi glede jedil ali postrežbe.

Za pri kosilu in večerji je naročena izvrstna godba, tako, da bo vse šlo kar samo doli po grlu, samo godba bo ostala v ušesih. (Oprostite!) Ta društva, ki bodo skrbela za restavracijo, si štejejo v čast, da bodo mogli cenjenim delegatinjam in delegatom postreči ob priliki sedme redne konvencije SDZ, posebno še radi tega, ker je to prva konvencija v SDD, kar je bil postavljen. Mi se bomo potrudili

Geo. Smolka, preds.
Joseph Grdina, tajnik.
Štefan Gray, blagajnik.

Premogarski piketi so baje napadli policijo

Morgantown, West Virginia, 11. septembra. Dva člana državne policije sta bila danes napadena od premogarskih piketov pri River Coal Co. rudniku, ki je pravkar začel poslovati, potem ko je počival od 2. junija naprej. Oba policista sta bila precej ranjena.

Če verjamete al' pa ne.

Dobrih petnajst let je že, kar me je France Jakšič oցiganil, se reče, prodal mi je Maxwell karo, ki je bila skupaj sestavljena tri ure potem, ko je Kristof Kolumb po nesreči zašel v dežel. (Bog mu grehe odpusti in Francetu za karo). Koliko sem Francetu plačal za karo ne vem, toda kmalu potem je kupil Grdinovo dvorano in za pet let cigar skupaj. Če sem bil jaz takrat trapa, ni bila to Francetova krivda in tudi ni, če sem še sedaj. Jaz sem mislil, da sem dobil karo zastoj in sem se v pest smejal Jakšiču, da sem ga opeharil. Kaj si je pa on mislil, tega pa ne vem, ampak zdi se mi pa le. Oba sva mislila, da sva zadela terno in jo eden tudi je; ne bom rekel kateri, ampak jaz je nisem.

Pa naj bo že to tako ali tako, jaz sem Francetu vse odpustil, in tudi vem, da on več meni avtomobilov prodajal ne bo. Ampak, kar mislim povedati je to, da je po tisti srečni kupčiji France vzel čisto majhen del tistega mojega denarja in je šel, da si kupi nov Ford. Stopil je v nekó prodajalno Ford "avtomobilov" na Euclid Ave. in se je ustavil pred prilično karo. Komaj je dobro vrgel svoje plave oči na "lizo," je že bil poleg njega prodajalec z najlepšim smehljajem na ustih.

"Se vam dopade kara?" vpraša prodajalec Franceta.

"Ne rečem da ne."

"Bi jo kupili?"

"Bi."

"Orajt, pa kar lahko naredi-va," hiti ves ves prodajalec.

"Čakajte malo," pomišlja Frank. "Najprej me boste malo peljali ž njo, da vidim kako nese." (Da bi Francetu prodajal mačka v žaklju, še malo ne).

"Tistega pa mi ne delamo. Vsi naši Fordi so enaki in slavno znani. Če ga hočete vzeti, kakor je, dobro, če pa ne, mi je pa žal, da ne bo kupčije."

"Jo pa ne bo," se odreže Frank in gre proti vratom. Ravno pri vratih ga pa sreča manager in ga vpraša, če je kaj kupil. France mu pojasni, da bi kupil, pa da mu prodajalec noče dati malo vožnje po cesti.

"To res ni pri nas navada," reče manager, "ampak zaenkrat bom jaz napravil izjemo. Kar vsedite se v tisto karo, ki jo mislite kupiti, pa se bova peljala." France si prižge najdaljšo cigaro, ki je skoro delala napotje pri šipi spredaj, se moško vsede, nakar prisede še manager in ubere ta jo po Euclid Ave. proti vzhodu.

"Kam naj pa peljem?" vpraša manager.

"Peljite v klanec na Chardon Rd. (današnji Rožnik), bom videl, kako ga bo liza skašljala," ukaže France.

"Oh, tisti klanček! Kar skočili bomo na vrh," se baha manager.

Kara je lepo vozila doli po Euclidu in zavije v Chardon klanec, ki da že precej stopiti navadnih lizi. Toda ta liza jo korajžno ulije gori po klanecu, toda na sredi klanca začne pa kar naenkrat ponehavati in se končno ustavi sredi klanca.

"Aha," reče France, "kaj nisem imel prav, da sem zahteval najprej vožnjo? Veste, mene se ne prekanj tako hitro."

"To je čudno, da se je Ford ustavil," maje z glavo manager, stopi z avtomobila in gre spredaj pred karo.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

L. H.

Naši fantje so na Delavski praznik pri Hribarju tako izvrstno streljali, da lahko rečem, da še nikdar tako. Mogoče zato, ker nismo imeli tekme s kakšnim klubom, ali pa ker jim je Bavetz postregel z finim gulažem in še boljše polento. Pa so naši fantje mislili, da streljajo na polentarje, ne pa na golobe.

Posebno hud je bil Jože Birk. Nikdar poprej ni še tako streljal. Pobil je dvajset golobov zaporedoma in je rekel nazadnje, če bi mu Bavetz ponudil še en kos polente, ne bi ostal na Hribarjevem prostoru in cel golob. Čestitamo, Jože! Le tako naprej; pridi še večkrat, da se dobro izvežaš. Govori se, da te misli Klaus v kratkem poklicati na dvoboj na leteče lončene golobe.

Rainbow Hunting & Fishing klubu pa svetujem, če misli odnesti zmago pri prihodnji tekmi, naj ne pokaže našim fantom polente, vsaj pred tekmo ne.

Naše fante se že sedaj opozarja, da se vrši 20. septembra tekma vseh treh strelskih klubov. Povabili so nas newburški fantje na njih strelšče. Glede prostora in drugega bo še pravočasno naznanjeno.

Zadnje sredo se pa naši fantje pri streljanju na Močilnikarjevi farmi niso tako dobro obnesli, razun Bavetza, ki je menda še dišal po polenti. Dobro bi bilo, če bi Leonardi napravil našim strelcem tako jed, ki se ji pravi polenta. Saj on bi jo moral znati napraviti še boljše kot

Bavetz. Poskusi enkrat, Maks! V kratkem se prične lovska sezona na verice, fazane in drugo. Kdor hoče imeti ustreljeno zver za spomin, naj jo da nagajati našemu domačemu umetniku, članu našega kluba, Rudolf Knausu, 19801 Keewance Ave. on je izučen v tej stroki, vam bo napravil izvrstno delo in to po jako zmernih cenah. Podpirajmo svoje rojake v vsakem slučaju!

Izid streljanja pri Hribarju zadnje nedelje:

Turšič	25
Dolenc J.	24
Hoffart	22
Lausini	22
Leonardi	22
Janževich	22
Zabukovec	22
Bruss	22
Gole	20
Birk	20
Legan	20
Bavetz	19
Sober	19
Marn	19
Pevce	19

Pri Močilnikarju zadnje sredo:

Sepic	21
Bavetz	20
Mandel	20
Makar	19
Leonardi	19
Jerič	18
Marn	17
Dolenc J.	19
Bruss	15
Lausini	10
Rošel	10

Rainbow Hunting & Fishing Club

(Piše LOUIS HOCHÉVAR)

Naši fantje so prošeni, da gotovo pridejo v nedeljo 13. septembra na strelske vaje in sicer bolj zgodaj. Je treba nekoliko popraviti strelšče. Za 20. septembra pa povabimo Euclid Rifle klub in St. Clair Rifle klub, da pridejo na naše strelšče. Več o tem prihodnji teden.

Izid zadnjega našega streljanja:

Fisher	18
Glavič J.	18
Plute	16
Russ J.	14
Jazbec ml.	13
Jazbec st.	11
Miller	13
Novak R.	8
Russ A.	11

Opomba: Jaka, na Delavski praznik sem vjel na farmah strašno velikega mačka. Kaj naj žnjim napravim? (Daj mu malo kislih kumarc in pa surovega zelja; na glavo pa puškino kopito — pa bo odleglo).

ZASTAVA DRUŠTVA PRESV. SRCA JEZUSA ŠT. 55 S. D. Z.

Ta nova zastava je srečno dospela v Cleveland. Včeraj je dospelo krasno delo šolskih sester Frančiškank, ki je vredno, da si ga sleherni ogleda in je v ponos mlademu društvu, kot naselbini, zlasti pa v ponos jugoslovanski, odnosno slovenski umetnosti. Priloženo je pismo šolskih sester v Mariboru, katerega sem prejel obenem z zastavo. Pismo se glasi:

Veledenjeni gospod:— Danes, 29. avgusta je gospod Kolander odnesel zastavo. Upam, da bo pravočasno v Vaših rokah in da boste zadovoljni z načrtom in delom. Zastava je res umetnina, na katero ste lahko ponosni. Priporočam Vam, da seznanite ameriške Slovence s slovensko umetnostjo. Zamisljete, Vurnikove, ki je izdelala načrt,

je res lepa. V Srcu Jezusovem je poveljana vsa veličina božje dobrote in ljubezni. Delo je, kakor boste sami videli, povsem ročno delo, ki smo ga skušale izvršiti z vso skrbnostjo in preciznostjo.

Prilagam Vam račun in slike zastave ter se priporočam Vaši nadaljni naklonjenosti in agitaciji za nove naročnike v Ameriki.

Z najodličnejšim spoštovanjem,

s. M. Ema Mikec,
šolska sestra.

V Mariboru, dne 29. avg. 1931

Vljudo torej še enkrat vabim na to redko slavnost prvega in edinega društva Prekmurskih Slovencev, spadajoče k SDZ. zakaj vredni so vašega poseta.

Joseph Grdina,

organizator društva

NEKAJ NAVODIL BODOČI KONVENCIJI S. D. ZVEZE

Ker je omenjena konvencija že pred durmi, bi tudi jaz, kot dolgoletni član te Zveze, rad podal nekaj navodil cenjeni delegaciji. Ako se jim bodo zdele dobre, je dobro da jih upoštevajo. Najprej bom navedel navodila, katere je dalo društvo Slovan št. 3 SDZ svojemu delegatu.

1. Da deluje na to, da se nalaga bodočemu glavnemu odboru, da nalaga Zvezi denar enakomerno v obe domači banki, izvemši čekovnega prometa in tu-

di ta ne sme biti previsoka vsota. (V Clevelandu imamo do danes samo eno slovensko banko. Op. ured.).

2. Da priporoča ustanovitev fonda za brezposelne. Razlogi: ker se sedaj nahajamo v veliki krizi in je dolžnost organizacije, da po možnosti podpira svoje člane, ne samo kričati: da je Zveza najbolj finnačno močna! Treba je svojemu članstvu tudi v sili pomagati. Povdarja se do stokrat, da pri drugih slovenskih

jednotah in zvezah so pogosto izredne naklade. Da, res so, ali samo malo pogledajte, koliko ohe izdajo svojemu članstvu iz svojih blagajn. Torej, kjer se jemlje, se ne vraga. Priporočam, da je težko pri razdelitvi takih podpor.

3. Da uradniki prizadetih bank ne pridejo preveč v glavni urad.

4. Da se preseli glavni urad Zveze v Slovenski narodni dom, ker tam je naš narodni hram. Tam smo večinoma tudi člani in članice naše SDZ delničarji, torej bi bila preselitev korist nas vseh.

5. Da se prečitajo pred konvencijo poročila državnih pregledovalcev Zvezinih knjig. Ker iz teh poročil se bo delegacija marsikaj poučila in izvedela. To je priporočal tudi en član glavnega odbora.

Kar se tiče Zvezinega glasila je pa to: Na novembski seji našega društva, katero je posetil tudi glavni predsednik, John Gornik, ki je priporočal med drugim tudi to, da bi Zveza imela svoje lastno glasilo. Če ga je priporočal tudi pri drugih društvih, ki jih je obiskal, ne vem. In ob tej priliki smo imeli tudi razpravo o glasilu. Na prvi pogled je bilo mnenje članstva, da bi bilo v lastnim glasilom preveč stroškov. Ko pa nam je vsestransko pojasnil celo stvar, stroške in dohodke, ki so zvezani s tem, brat A. T. in za njim še brat N. R., ki imata dober pogled in skušnjo v tem (govorila sta samo v korist organizacije in nič drugega), se je članstvo društva Slovan št. 3 popolnoma strinjalo z lastnim glasilom. In ko se je dalo to zadevo na glasovanje, namreč, ako so pripravljeni člani plačevati 10c za lastno glasilo, jih je izmed 36 navzočih, glasovalo 35 za lastno glasilo, eden pa je bil nevtralen.

Torej iz tega je razvidno, da bi bilo treba enega, ki ima popoln vpogled v to, da bi to pojasnil delegaciji. Na tej seji se je tudi povdarjalo, da so gotove organizacije veliko bolj napredovale od časa, ko so imele svoje lastno glasilo, kot poprej, ko so imele drugo glasilo. In tudi članstvo se tudi bolj svobodno izražalo v lastnem glasilu, ker noben privatni časopis ne ugaja vsem. Pregovor pravi: da pokusiti ni greh!

To so približno društvena navodila. Pa tudi jaz bi dal cenjene delegaciji nekaj skromnih navodil, in upam, da sem do istih, kot član društva, tudi opravičen.

Kar se tiče plač glavnih odbornikov, rečem tole: Ako se razvidi, da odbornik pošteno in izbornno deluje za organizacijo, se mu to tudi pošteno plača. Saj še pregovor pravi: za pošteno delo, poštena plača! Ne posnemajmo trdosrčnih in zlobnih kapitalistov, ki nas neusmiljeno izkoriščajo! In tudi ne predbacivajmo poštenim glavnim odbornikom, da bodo kadili cigare za naše žulje, ker tako predbacivaje je grdo.

Kar se tiče častne straže, nimam toliko upogleda v to stvar. Več članov sem pa slišal, da je ni potreba in da ne gredo ali ne marajo iti, ako se jo povabi za umrli članom ali članico, ki bi imel (a) civilni pogreb. Ako je to resnično, se popolnoma ne strinjam, in ne samo jaz, ampak tudi marsikateri drugi ne. Ena kopravno naj bo za vse!

Na konvenciji naj se omeji dolgotrajne debate in povdarjanje eden za drugim eno in isto stvar. Vsak ve, da na konvenciji je čas drag. Najbolj je priporočljivo, da konvencija izvoli dobrega in neustrašenega konvencionalnega predsednika, ki bo gledal, da se čas ne trati brez potrebe. Na konvencijne predsednika je veliko ležanje. Pri volitvi njega se ne bi smelo gledati na prijateljstvo, ampak na to, da se bo skrajšal čas, ker pri tem so ti sočaki. Marsikateri član in članica bi želel, da bi se bodoča konvencija sestala čez štiri leta in sicer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

To so vsa moja priporočila.

Zadnja kmečka vojska

ZGODOVINSKA POVEST
IZ LETA 1578

(Spisal Avgust Senoa iz Hrv. Poslov. L. J.)

"Peljite me k njemu! V ime-nu kraljevem!" reče tujec.

Peter prižge luč. Pelje tujsca do oskrbnikove hiše in potrka na vrata. Iz hiše prileti Tahi.

"Kateri predzreš me vzne-mirja tako pozno po noči?" zav-pije Tahi in pomeri tujsca od nog do glave.

"Homo regius!" odvrne tujec.

"Ste vi mogočni Franjo Tahi,

vrhovni kraljevi konjar?"

"Da," reče Tahi začuden.

"Tu imate pismo z velikim pe-čatom od kraljevega odvetnika

Blaza Hazafyja."

"Od kraljevega odvetnika?"

Kaj hoče od mene?"

"Berite sami! Z Bogom!" re-če tujec in odide.

Tahi iztrga slugi luč, se vrne hitro v sobo, razmota pismo in prične čitati, bledeti, drhteti.

"V imenu božjem, kaj je?" za-vrisne Lolička.

"Kaj je?" vzkipi Tahi. "Vi-diš-li onega na vešalih? Ta me je tožil. Kmet me toži. Čuješ-li krokarje? Moje glave iščejo —

moje glave!"

"Ste-li znoreli, gospodar?" se

prestraši Lolička.

"Jaz?" se nasmeje starec s

krohoto. "Zdrav sem in zdra-

ve pameti. Kralj me kliče pred

sodbo, kjer se sodi kri za kri. Oh,

iz zasede pošiljate vi svoje stre-

le, bojazljivci! Pridite na polje!

Tukaj sem! Vaša črvena pravda

se bo odbila od moje duše, kakor

turška krogla od mojih železnih

prsi!"

Z brzim korakom pohiti Tahi

v zgornje stanovanje. Na pragu

ga pričaka sluga, bled, prestra-

šen.

"Se je mladi gospod Gabrijel

že vrnil iz Zagreba?" vpraša gos-

podar mračno.

"Se ne, milost," odvrne sluga,

"ali gospa —"

"Pusti me, idi!" mahne Tahi

z roko. Nehote stopi v spalnico

svoje žene. Skozi okno je prodi-

rala mesečina. Tahi se ustavi

na pragu. Helena se vzdrami,

plane kvišku in obrne svoj napol

mrtvi obraz proti možu. A' on

otrpne in pobesi oči. Helena

upre svoje grozne oči v Taha,

sname svoj poročni prstan in za-

kriči:

"Proklet bodi, nečistnik! Za-

davi naj te Arlandova Dora!" in

vrže prstan možu pred noge. Pr-

stan zavznen po kamenitih tleh,

žena se zagradi z obema rokama

za prsi, zakriči zijaža, dahne in

pade mrtva nazaj. Zazebe ga —

— Čudna svetloba obseva

mrtvo lice; zdi se mu, da se Ar-

landova Dora na sliki smeje pe-

klensko-zlobno. Zunaj pa kroko-

tajo krokarji: "Kri za kri! Kri

za kri!"

Vsa kraljevina ostrmi od ču-

da. Tahi, ta vsemogočni Tahi je

bil pozvan radi zločinstva pred

kraljevo sodišče. Namestnik

kraljevega nadzornika Mihajlo

Merey je pozval v pismu kanoni-

ke stolne cerkve zagrebške, da

pošljejo svojega kanonika kot

zastopnika in izbero kraljevega

človeka, da se preiščejo vsa zlo-

činstva, razbojništva, umori, vsa

nasilja, ki jih je storil grajščak

Franjo Tahi, vrhovni kraljevi

konjar. Kanoniki, pokorni kra-

ljevi zapovedi, so določili za kra-

ljevega človeka podžupana Gas-

perja Druskovića iz Druskovca

in mu pridružili še drugega, svo-

jega kanonika Franjo Filipovi-

ća, da odkrije kraljevi svetlosti

vse pregrehe trinogove. Velika-

Ako cenjena delegacija uvidi, da

so dobra in jih upoštevajo, bo do-

bro, ako pa ne, pa ne bom prav

nič užaljen. Želim cenjenim de-

legatom in delegatčinjam in glav-

nim odbornikom veliko vsestran-

skega uspeha in obenem tudi za-

bave ob tej priliki. Z bratskim

pozdravom vsem,

Anton Jankovich,

član društva št. 3 SDZ.

ši so se vznemirili, nižje plem-stvo se je potihoma smeja-lo, kmetje so se oddahnili, ban Draškovič je skomigal z rameni, ves svet se je čudil, da še biva na svetu pravica in v tem obenem začudenju je rekel Fran Fran-kopan svojemu tovarišu banu Draškoviču:

"Vi se čudite, reverendissime collega, odkod ta nenavadni grom. Dobro! Čujte me! Hoteli ste za sedaj Taha čuvati radi politike, dasiravno vem, da vam presedajo njegova zlodejstva. Glejte, pravica je pravica, a kri-vica je prokleta. To je moja po-litika! Jaz sem podkuril na dvo-ru temu susedskemu volku. Vem za vse, kar je počenjal. Upravitelj Grdak je pošten člo-vek, a ko mi je pričel naštevati Tahoma zločinstva, je vzkripela v meni kri. Videl sem na svoje oči, kako pleni Turčin zemljo, kako zatira narod, a verujete mi, da nekršćeni pogani niso slabši od Taha.

(Dalje sledi.)

DNEVNE VESTI

200 mrtvih v silnem orkanu na Porto Rico

Maimi, Florida, 11. septem-bra. Nad 200 oseb je bilo ubitih na otoku Porto Rico in sosednjih otokih, ko je silen orkan nepri-čakovano prihrumel nad mesto. Tudi lansko leto je v septembru mesecu nastal enak orkan, tekot katerega je bilo nad 2,000 oseb ubitih in ljudje se niso pozabili škode od lanskega leta, ko je pre-bivalce ponovno zadela katastro-fa.

Al Capone ne more biti obtožen v Chicagi

Chicago, 11. septembra. Prav-kar je velika porota podala zvez-ni sodnji svoje poročilo v kate-re pravni, da ne more obtožiti Al Caponija, znanega ganceža kršitve prohibicije v 5,000 slu-čajih. Obtožnica proti Caponiju se je umaknila. Tožen pa bo pri-krivanja dohodninskega davka. Tožba se začne 8. oktobra.

Roparji vdrli v igralnico s strojnimi puškami

Toledo, Ohio, 11. septembra. Šest oroženih mož s strojnimi puškami je danes vdrl v igral-ne prostore Benny Aronova, zha-nega gemblarja. Roparji so od-neli \$2,500.00. Policija, ki je bila takoj obveščena, je zama-z zasledovala roparje.

Tudi na Finskem imajo težave s prohibicijo

Helsingford, Finska, 1. sept. Zveza sodnikov v Finski republi-ki je poslala spomenico finski vladi, v kateri se strašno biča razmere, ki vladajo na Finskem, odkar je bila vpeljana prohibi-cija. Zločini so se zvišali za 300 procentov.

V Italiji se kmetje punta-ji proti mestom

Campobasso, Italija, 11. sep-tembra. Več sto kmetov je pri-šlo včeraj v to mesto in začel demonstrirati. Nastopili so oro-žniki, ki so začeli streljati. En kmet je bil ubit in več ranjenih.

Če so blazni ali ne?

Odvetniška zbornica v Clev-landu je stavila sodnji predlog, da se gotove zločince prej pre-išče glede njih duševnega stanja kot pa se začne obravnava proti njim. Navadno odvetniki goto-vih zločincev predlagajo tekot obravnave, da je njih klient duševno bolan, in velja silno denar-ja, da se taka stvar ugotovi. Kdorkoli trdi, da je duševno bo-lan, naj se preišče od specialistov med obravnavo, kar bi prihrani-lo precej denarja.

Dr. Winfrey tožen

Poznani zobozdravnik v Clev-landu, dr. Winfrey, je tožen po svoji ženi na razporoko. Ženska pravi, da jo je zobozdravnik zelo zanemarjal.

Davek na cigarete

Kot se poroča iz Columbusa je doslej davek na cigarete, v 14 dneih, prinesel državi že \$1,000,000 dohodkov.

Gre v semenišče

Mr. Frank Baraga, sin Bara-ga družine iz 1045 E. 62nd St. je te dni odpotoval v semenišče Our Lady of the Lake. Posvetil se bo duhovskemu stanu.

MALI OGLASI

Posebnosti za danes

Porterhouse steak 25c
Okusne wieners 19c
Sveža plečeta 15c
Domače suhe klobase 25c

Posebne cene na vsem svežem in suhem mesu. Se toplo priporočam ro-jakom.

Matt Križman

6220 St. Clair Ave.

Soba

se da v najem, kopališče, gorko-ta. Vprašajte na 6218 Carl Ave. (216)

Važno naznanilo

Članicam podružnice št. 25 Slovenske Zveze se na-znanja, da bomo imeli v ponde-ljek 14. septembra, redno meseč-najo sejo že točno ob

FREDERICK FERDINAND MOORE

Hudičev admiral

PIRATSKA ZGODBA

Bilo je truplo Mr. Trega, ki je bil zaboden v srce in nož mu je še vedno tičal v rani.

"Kaj pa naj to pomeni?" je rekel kapitan ter se obrnil proti nam, kakor da mu moremo mi pojasniti tragedijo, ki se je pravkar odigrala. "Kaj je to, povejte mi."

"Ali je mgooče, da je to naš prijatelj Mr. Trego, ki je bil še pred nekaj minutami z nami v salonu," je rekel Mr. Meeker ter strahoma zrl na voščeni obraz mrtveca.

"Gotovo je Mr. Trego, kdo pa drugi!" je zakričal kapitan. "Kajpak, Trego je, o tem ne more biti dvoma!"

"Moj Bog, kdo bi bil mogel storiti to strašno dejanje?" je zaspešal Meeker.

"Nikar ne vprašujte mene!" je zalajal kapitan nanj. "Nikar ne vprašujte mene!"

"Da, mrtev je," je rekel Meeker. "Sredi življenja je moral umreti."

In iztegnil je svoje roke nad truplom ter pričel moliti.

SESTO POGLAVJE

Rdečelasec obdolžuje

"To je vse prav," je rekel kapitan, "ampak, gospod, nikar ne mislite, da je Kut Sang kakšna mrtvaška kapela in da je umor na tem krovu navadna in običajna stvar. Nekdo bo moral odgovorjati za to in vsi ti z vrvoj okoli vratu, ali pa jaz nisem kapitan Riggs. In potem se bo molilo, če bo treba, in to bom jaz ukazal."

"Jaz sem samo izrekel molitev za dušo, ki se je preselila s tega sveta," je rekel Meeker.

"Je že prav," je odgovoril kapitan, "ampak Mr. Trego je bil poveljnik in njegov tovar —"

Riggs je mahoma utihnil, ko je videl, da nam je povedal tajno, katero je želel Trego zakriti pred nami.

"Well, že itak imam zadosti sitnosti, in kar se je zdaj zgodilo —" je rekel kapitan.

"Menda nič nenavadnega," je rekel Meeker in sumljivo pogledal name.

"Gospodje, zdaj vam lahko povem, da je ta mrtev gentleman na moji listi zaznamovan kot potnik, prav kakor sta vidva, toda zadnje minuto pred odplutjem mi je pokazal papirje, iz katerih je razvidno, da je on takozvani "supertovar" in da ima on zapovedništvo nad parnikom. To so potrdili tudi lastniki parnika. Dejal mi je, da mi bo vse razložil, čim bomo na morju, zdaj pa je umorjen. Torej ali je čudo, če sem zmeden?"

"Ali boste morali obrniti nazaj v Manilo?" je vprašal Meeker.

"Moje povelje je, da imam pluti naravnost v Hongkong. Pokličite Dučmana, Rajah, Dučmana, naglo!"

Kmalu je prišel Dučman, ki se je skoraj spodtegnil nad truplom.

"Moj Bog!" je dejal in začuden pogledal kapitana.

"Vzemite poveljstvo na mostiču in recite Mr. Harrisu, naj skliče takoj moštvo in naj je preišče. Nadomestite takoj Harris in vse moštvo na krov!"

Dučman je odhitel, da izvrši naročilo, in to je bilo zadnjikrat, da sem ga še videl. Rajah in neki kitajski mornar sta razgrnila na tleh salona staro jadrovino ter truplo nanjo.

V naslednjem trenutku je prišel po hodniku Harris in obstal pred truplom.

"No, lepa stvar!" je zagodrnjal. "Kdo ga je sunil?"

"To je baš, kar moramo poizvedeti," je odgovoril kapitan. "Naj se vse moštvo zbere na hodniku, nakar naj se vsakega natančno preišče. Tej stvari mora-

mo priti do dna, Mr. Harris."

"Morda kdo pozna ta nož, kapitan," je rekel mat.

Harris je odšel, mi pa smo sedeli za mizo. Riggs je vzel svoja očala z nosa ter jih obrisal, nato pa poslal Rajaha po svinčnik in pero.

"Torej ubogi Mr. Trego ni bil potnik?" je vprašal Meeker.

"Gospoda," je rekel kapitan ter si nateknil očala. "Zdaj se bo vršilo zaslišanje in hočem vaju za priče. Menim, da morata prav tako doznati dejstva, kakor jaz sem."

"Ta mož je prišel na krov v zadnjem trenutku, in takrat sem ga videl prvič v svojem življenju. Z listinami moje družbe mi je dokazal, da ima pravico nadzorovati vkrcavanje svojega tovara, ki je zaznanovan, kot da vsebuje dele strojev in konzerviranega mleka. Njegov papirji so bili v redu in sel parobrodne družbe je vse potrdil.

"Moja stvar ni, da se vmešavam v zadeve družbe, toda Mr. Trego bi mi bil vse razložil, če bi bil še živ."

"Kakšen pa je njegov tovar?" je vprašal Meeker.

"Deli strojev, kakor izkazujejo papirji. Pri Bogu, dal jih je vkrcati v shrambo za provizije!"

Zdaj je bil prekinjen po Harrisu, ki je lajal zunaj na kitajske kurjače, ki so se pričeli zbirati na hodniku.

Nato je Harris porinil skozi vrata moža, v katerem sem spoznal enega onih, ki sta prinesla Meekerjeve orgle na krov.

"Tukaj je eden izmed novega moštva, kapitan. Dejal je, da je bil spredaj, in zdaj je imel nastopiti službo pri krmilu."

"Prav," je dejal kapitan ter pripravil svinčnik in papir. "Kako je vaše ime?"

"Bukrov, gospod," je odvrnil mornar ter gledal v zrak, da se je izognil pogledu na mrtveca, ki mu je ležal pred nogami.

Jaz sem moža natančno ogledal in nisem bil zadovoljen z njegovo vnanostjo. Okoli njegovih ust je bil čuden usmev in njegov zlomljen nos je visel nekoliko na stran. Bil je čokat in orjaških pleč. Srajco je imel na prsih odpeto, njegove roke pa so bile do lakti tetovirane.

"Povejte vse, kar veste in kar bi utegnili vreči nekoliko luči v to strašno zadevo," je dejal Meeker.

"Tiho!" je dejal kapitan in se obrnil na stolu. "Jaz sem tisti, ki bo tukaj zastavljal vprašanja. No, mož, kje ste bili zadnje uro?"

"Na sprednjem koncu, gospod," je dejal mornar ter uprl svoj pogled v plamen svetilke.

"Ali ste videli tega mrtvega moža prej tu?"

"Da, gospod."

"Ne, niste ga! Pogledjte nanj! Ali ste imeli svojo roko zraven?"

"Ne, gospod."

"Ali veste, kdo ga je umoril?"

"Ne, gospod."

"To je vse za enkrat."

Nato je Harris privedel v salon dolgega mornarja, katerega sem videl prej pri krmilu. Ta je dejal, da je njegovo ime Cranish, da pa je znan med svojimi tovariši pod vzdevkom Dolgi Jim. Na kapitanova vprašanja je odgovarjal hladnokrvno in brezbrizno gledal po salonu.

V njegovih očeh sem opazil žarek veselosti, ko je pogledal na Meekerja, kakor bi ga bila zabavala misel, da ga vidi sedeti med sodniki ob mizi.

Prihodnji je pričel na vrsto rdečelasec Petrak. Ko je vstopil, je prijazno pomežiknil proti meni in si okoli pasu popravil hlače. Svoje čevlje je držal v roki, ker se je najbrž v naglici oble-

kel, da bi zadostil ukazu svojega mata.

"Petrak je moje ime, gospod in bil sem —"

"Ta je bil nadomeščen ob osmih, gospod," je pojasnjeval Harris.

"Kam ste šli potem?" je vprašal kapitan.

"Najprej sem se umil, potem pa takoj odšel spat, gospod."

"Kje ste bili ob "prvem udarcu?" je vprašal Harris ter značilno pogledal kapitana.

"Spredaj v postelji, gospod."

"Lažeš!" je rekel mrzlo Harris.

"Jaz sem te videl takrat ob "galley postu."

"Ne mene, gospod, ne mene."

"Da, tebe, in nikar mi ne laži," ga je zavrnil Harris. Slišal sem te takrat govoriti z Bukrovom, ali kako je že njegovo ime."

"Kje je tvoj nož?" je nenadoma vprašal kapitan, se naslonil na stolu naprej in gledal na Petrakov pas.

"Pustil sem ga ob svoji postelji, gospod. To je postelja, ki je prva na desni, ko pridete dol."

"Poslajte kakega moža po nož, Harris," je rekel kapitan. "Ali je v nožnici, Petrak?"

"Ne vem, gospod," je odgovoril Petrak ter nervozno segel z roko za pas.

"Ne veš, ne veš, seveda ne veš, kajti tvoj nož je tistile, ki tiči tamle v sru mrtveca. To je tvoj nož in ti si zabodel moža!"

"Povej resnico, govori resnico, moj dobri človek," ga je bodril misijonar Meeker. "Govori resnico in —"

"Rekel sem vam že, da molčite," je rekel kapitan Meekerju, "in govorite, kadar boste vprašani!"

"Oprostite gospod, oprostite, nič za slabo!"

"To je tvoj nož in ti si ga zabodel!" je ponovil kapitan.

"Nikoli ga nisem umoril, gospod, ne tega, ne koga drugega in naj takoj oslepim," je trdil Petrak, toda kljub temu, da se je hrabro držal, se mu je pričel glas tresti in kolena so se mu zašibila.

"Ali si imel kakega sozarotnika?" je vprašal spet Meeker in meni se je zdelo, da je tedaj izmenjal z njim neko znamenje.

Tedaj je prišel v salon Bukrov z usnjeno nožnico, v kateri je tičal nož ter je oboje izročil Harrisu.

"Tukaj je moj nož," je veselo vzkliknil Petrak, "in Bukrov ga je našel pri moji postelji, kjer sem rekel, da sem ga pustil, ali pa naj oslepim!"

Kapitan Riggs je za hip neodločen utihnil ter gledal na Bukrova, ki je hotel oditi mimo Harris a nazaj skozi vrata.

"Bukrov, počakaj malo!" je zaklical za njim kapitan. "Kje pa je tvoj nož?"

"Moj nož?" je rekel Bukrov v zadregi, "moj nož?"

"Da, nož, ki si ga imel za pasom, ko si bil prvokrat tu. Kje

je zdaj ta nož? V tvojem pasu ga ne vidim!"

Bukrov je segel z roko za pas in umaknil spet roko, ko je videl da je njegov usnjeni tok prazen.

"Strela božja," je zaklel v zadregi. "Eden od teh prokletih Činkov mi ga je moral vzeti."

"Je že vse prav," je dejal Riggs. "Ta rdečelasec je naš mož!"

"Kje je ta prokleti nož?" je dejal Bukrov ter stikal z roko okoli pasu.

"Kar pusti in ne išči. Tvoj nož je zdaj tamle v nožnici rdečelaseca, rdečelasec pa tiči v sru zabodenega in to zadostuje, dokler ne vzame stvari v roke sodišče. Uklenite tega moža, Petrak ali karkoli je že njegovo ime, v železje, Mr. Harris. In ti, Bukrov, veš več, kakor hočeš povedati. Torej varuj se, da tudi ti ne prideš v železje in da ti ne nadenemo okovov kakor tvojemu tovarišu. Ukažite obtežiti truplo z železom, da ga zjutraj pokopljemo, Mr. Harris. In temu Petraku pa dvojne okove, Mr. Harris."

"Jaz tega nisem kriv in ta gospod ve to!" je zaklical Petrak, ko je Harris položil nanj roko, in pri tem je rdečelasec s prstom pokazal name.

"Kaj je to?" je vprašal kapitan začuden.

"Povej vse, kar veš, moj dobri človek," je dejal Meeker.

kljub temu, da ga je kapitan ponovno svaril, naj se ne vmešava. "Gospod v beli obleki ve vse. Jaz sem storil to na ukaz tega gospoda, tega časnika, čigar prtljago sem prinesel na krov, in za to me je plačal. Nekaj denarja mi je dal danes na krovu. Saj ste ga sami videli, kapitan, sami ste ga videli, ko mi je izročil nekaj srebra. On je tudi zraven in —"

"Za božjo voljo, moj dragi Mr. Trenholm," je rekel Meeker ter vstal na to obdolžitev rdečelaseca. "Moj dragi gospod, jaz komaj verjamem to o vas! In če pomislim, da smo skupaj večerjali —"

"Vi molčite!" je zakričal kapitan. "Kaj pomeni to, Mr. Trenholm? Zdaj se spominjam, da sem videl tega človeka, ko je vzel od vas denar in sem vam rekel, da ne smete dajati mojemu moštvu napitnine. Kaj imate pripomniti?"

"Imel mi je dati deset funtov šterlingov."

"Molči!" je zakričal Harris na Petraka.

"Kaj imam jaz reči?" sem začuden in osupel izrekel, ker nisem mogel verjeti svojim lastnim ušesom, česa me je obdolžil rdečelasi lopov. "Jaz ne vem ničesar o vsem tem in ta človek mora biti blazen."

"Jaz nisem tako popolnoma prepričan o tem," je rekel kapitan. "Priznati moram, Mr. Trenholm, da sem bil presenečen, ko

sem videl, da nosite pri sebi dva revolverja, in vi pa morate priznati, da ste bili vi tisti, ki ste pripeljali tega človeka na krov. Zdi se mi, da ste ga poznali."

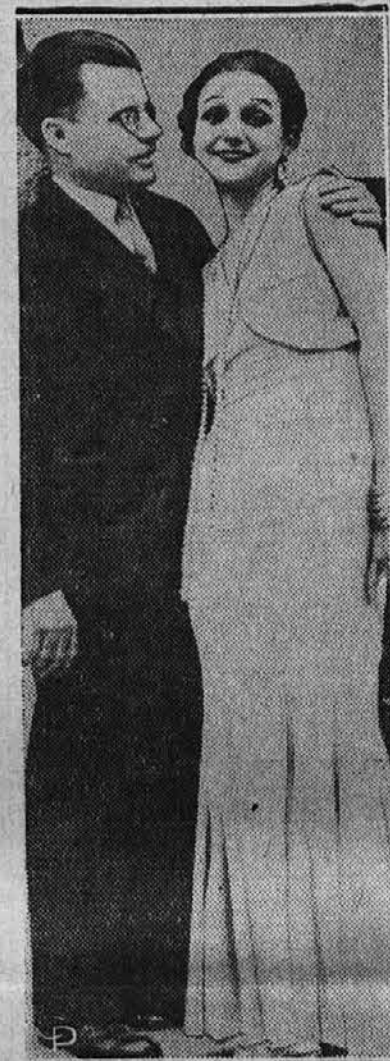
"Da sem ga poznal! Mali lopov mi je ves dan sledil po Manili! Mislim, da se ga bom iznebil, nato pa ste ga vi vzeli med svoje moštvo."

"Obljubil mi je deset funtov, če umorim tegale človeka, ki tam leži," je tulil Petrak. "Zato mi je dal takrat nekaj srebra na roko. Zdaj me bodo pa za to obesili!"

"Slabo izgleda za vas, Mr. Trenholm," je rekel Meeker za smehljivo.

Hotel sem pravkar denuncirati misijonarja in povedati, kako sem ju videl ves dan skupaj v Manili, toda bil sem v tem hipu preveč razjarjen in sem menil, da je bolje, da se obvladam.

(Dolje prihodnjic.)

"Miss Poland" v letu 1928, gđc. Janina Smolinska, se je poročila v Santa Ana, Cal. z dr. Grabowskim, toda je ostala v Zd. državah šest mesecev dlje, kot je imela dovoljenje na potnem listu. Sedaj bo deportirana nazaj na Poljsko, čeprav je poročila ameriškega državljanu.

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

NA MESTO MIHELICHA
BO LETOS KANDIDAT

za

MESTNO ZBORNICO

SLOVENSKI ODVETNIK

WM. J. KENNICK

Napredek slovenske naselbine zahteva, da se ponovno izvoli zmožnega, učenega Slovence za councilmana iz 3. distrikta, da bo zastopal in varoval njih interese.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI

ODVETNIK

Čez dan:

513 ULMER BUILDING

Zvečer od 6. do 8.

6411 ST. CLAIR AVE.

Soba št. 7 Tel. HEND. 5195

Tel. CHERRY 3982

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Ave., vokal E. 62. St.

Knausovo poslopje, vhod na E. 62. cest

SE GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure: 9 dop. do 8. zvečer

Telefon: ENdicott 5013

DOBER PREMOCI

Tajna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Stari Cimpermanovi prostori

HEnderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

PIKNIK!

PIKNIK!

PIREDI

FARA SV. KRISTINE

NA ŠPELKOTOVIH FARMAH

V NEDELJO 13. SEPTEMBRA

Tem potom se vabi vse naše farane in druge prijatelje iz bližnjih in oddaljenih krajev, da se pridejo zabavati in okrepčati na ta naš piknik. Preskrbljeno je za fino pijačo, ki se bo prav prilegla v tej vročini in tudi za dobro uteho lačnim želodcem. Igrala bo tudi izborna godba za ples.

Prijazno vas vabi

Odbor

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2357-J

DOBER

PREMOG

Letne cene veljajo do 15. septembra Telefonirajte vaše naročilo sedaj

Pocahontas Lump

ali Egg

\$6.90

TONA

malo dima in pepela

VIRGINA LUMP

\$5.50

OD TONE

Jako malo prahu in pepela

NAROČILA C. O. D.

NICKEL PLATE COAL COMPANY

Kenmore 4520

1639 Wayside Rd.